

- شماره نشریه: ۹۷-۱
- سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان تهران - معاونت آمار و اطلاعات
- نتایج طرح نیروی کار استان تهران سال ۱۳۹۶
- تاریخ انتشار: اردیبهشت ۱۳۹۷
- نظارت کلی بر فرآیند تهیه و تولید: مسعود افشین - گیتی مرتضائیان آبکنار
- تهیه کننده: حمید رضا قاسمی موقر

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۲	تعاریف و مفاهیم
۵	ضرورت معیار یک ساعت کار
۶	نتایج
۱۶	اینفوگراف وضعیت نیروی کار
۱۸	نقشه

فهرست جداول

۶	جدول ۱- شاخص های عمده نیروی کار بر حسب جنس، نقاط شهری و روستایی در سال ۱۳۹۶
۱۲	جدول ۲- شاخص های عمده نیروی کار استان تهران در طی سالهای ۹۶-۱۳۹۰
۱۳	جدول ۳- شاخص های عمده نیروی کار مردان استان تهران در طی سالهای ۹۶-۱۳۹۰
۱۴	جدول ۴- شاخص های عمده نیروی کار زنان استان تهران در طی سالهای ۹۶-۱۳۹۰
۱۵	جدول ۵- شاخص های عمده نیروی کار استانها در طی سالهای ۹۶-۱۳۹۰

فهرست نمودارها و اینفوگرافها و نقشه ها

۸	نمودار ۱- نرخ مشارکت اقتصادی کل کشور و استان تهران در سالهای ۱۳۹۱ الی ۱۳۹۶
۹	نمودار ۲- نرخ بیکاری کل کشور و استان تهران در سالهای ۱۳۹۱ الی ۱۳۹۶
۱۶	اینفوگراف ۱۳۹۶
۱۷	اینفوگراف ۱۳۹۵
۱۸	نقشه نرخ بیکاری استانها در سال ۱۳۹۶

مقدمه

از جمله موضوعات اساسی اقتصاد، اشتغال و بیکاری است، به گونه ای که افزایش اشتغال و کاهش بیکاری از اهداف برنامه ریزان و دولت ها است. لذا طرح آمارگیری نیروی کار با هدف برآورد شاخص های نیروی کار به صورت فصلی و سالانه و همچنین تغییرات آن در کشور و استان با روش نمونه گیری چرخشی در فصول مختلف سال اجرا می شود. این طرح اولین بار در سال ۱۳۸۴ آغاز شد و از آن زمان تا کنون در ماه میانی هر فصل اجرا شده است.

در این طرح به دلیل ماهیت ادواری آن از نمونه پایه استفاده می شود. نمونه پایه، نمونه ای است که می توان از آن برای چند دوره از یک آمارگیری ادواری یا چند آمارگیری، زیر نمونه هایی انتخاب می شود. نمونه پایه این طرح برای سالهای ۱۳۸۴ لغایت ۱۳۸۷ بر اساس چارچوب سرشماری عمومی کارگاهی ۱۳۸۱ ساخته شده بود. نمونه پایه بعدی از ابتدای سال ۱۳۸۸ بر اساس اطلاعات سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵ مورد استفاده قرار گرفت و همچنین در نمونه پایه فعلی، از اطلاعات سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۰ استفاده شده است. نمونه پایه جهت آمارگیری در مناطق شهری در سال ۱۳۹۶، در زمستان ۱۳۹۵ فهرست برداری شده است. در مناطق روستایی بر اساس فرم های فهرست برداری سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۰ می باشد.

روش نمونه گیری این طرح، نمونه گیری احتمالی دو مرحله ای طبقه بندی شده همراه با چرخش و بر مبنای نمونه پایه است. واحدهای نمونه گیری مرحله اول خوشه های نمونه در نمونه پایه و واحد نمونه گیری مرحله دوم، گروه چرخش سه خانواری است. در طرح نیروی کار در سراسر کشور هر فصل ۶۰۰۰ خانوار و طی سال ۲۴۰۰۰ خانوار (حدود ۱ درصد خانوارهای کشور) مورد مراجعه قرار گرفته و سئوالات مورد نظر پرسش می شود.

در استان تهران در هر فصل انجام این طرح در استان تهران، ۳۹ نفر نیروی آمارگیر، بازبین، کدگذار و مسئول گروه و کارشناس مسئول مشغول به فعالیت بوده اند. در هر فصل ۲۲۰ خوشه شامل ۱۲ خانوار را آمارگیری کرده اند و در مجموع از ۱۰۵۶۰ خانوار در سال ۱۳۹۶ آمارگیری شده است.

لازم به ذکر است که نمونه های این طرح در سطح استان اپتیمم شده اند و لذا امکان ارائه گزارش در سطح شهرستان و یا شهر وجود ندارد. همچنین نتایج طرح به صورت فصلی در سطح کشور و برآورد سالانه در سطح استانها اپتیمم شده است.

نعمت اله ترکی

رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان تهران

تعاریف و مفاهیم

● جمعیت فعال اقتصادی:

تمام افراد ۱۰ ساله و بیش تر (حداقل سن تعیین شده)، که در هفته تقویمی قبل از هفته آمارگیری (هفته مرجع) طبق تعریف کار، در تولید کالا و خدمات مشارکت داشته (شاغل) و یا از قابلیت مشارکت برخوردار بوده‌اند (بیکار)، جمعیت فعال اقتصادی محسوب می‌شوند.

● شاغل:

تمام افراد ۱۰ ساله و بیش تر که در طول هفته مرجع، طبق تعریف کار، حداقل یک ساعت کار کرده و یا بنا به دلایلی به طور موقت کار را ترک کرده باشند، شاغل محسوب می‌شوند. شاغلان به‌طور عمده شامل دو گروه مزد و حقوق بگیران و خوداشتغالان می‌شوند. ترک موقت کار در هفته مرجع با داشتن پیوند رسمی شغلی، برای مزد و حقوق بگیران و تداوم کسب و کار برای خود اشتغالان، به عنوان اشتغال محسوب می‌شود. افراد زیر نیز به لحاظ اهمیتی که در فعالیت اقتصادی کشور دارند، شاغل محسوب می‌شوند:

- افرادی هستند که بدون دریافت مزد برای یکی از اعضای خانوار خود که با وی نسبت خویشاوندی دارند کار می‌کنند (کارکنان فامیلی بدون مزد).

- کارآموزانی که در دوره کارآموزی فعالیتی در ارتباط با فعالیت مؤسسه محل کارآموزی انجام می‌دهند، یعنی مستقیماً در تولید کالا یا خدمات سهیم هستند و فعالیت آن‌ها " کار " محسوب می‌شود.

- محصلانی که در هفته مرجع مطابق تعریف، کار کرده‌اند.

- تمام افرادی که در نیروهای مسلح به‌صورت کادر دائم یا موقت خدمت می‌کنند (نیروهای مسلح پرسنل کادر و سربازان، درجه‌داران، افسران وظیفه نیروهای نظامی و انتظامی).

● بیکار:

بیکار به تمام افراد ۱۰ ساله و بیش تر اطلاق می‌شود که:

- ۱- در هفته مرجع فاقد کار باشند (دارای اشتغال مزدبگیری یا خوداشتغالی نباشند).
- ۲- در هفته مرجع و یا هفته بعد از آن آماده برای کار باشند (برای اشتغال مزدبگیری یا خوداشتغالی آماده باشند).
- ۳- در هفته مرجع و سه هفته قبل از آن جویای کار باشند (اقدامات مشخصی را به‌منظور جستجوی اشتغال مزدبگیری و یا خوداشتغالی به عمل آورده باشند).

افرادی که به دلیل آغاز به کار در آینده و یا انتظار بازگشت به شغل قبلی جویای کار نبوده، ولی فاقد کار و آماده برای کار بوده‌اند نیز بیکار محسوب می‌شوند.

● جمعیت غیرفعال اقتصادی:

تمام افراد ۱۰ ساله و بیش‌تر که در طول هفته مرجع طبق تعریف، در هیچ یک از دو گروه شاغلان و بیکاران قرار نمی‌گیرند، جمعیت غیرفعال اقتصادی محسوب می‌شوند.

● ساعت کار واقعی:

ساعت کار واقعی برای افرادی که در طول هفته مرجع در سرکار خود حاضر بوده‌اند عبارت است از تعداد ساعاتی که در طول هفته مذکور کار کرده‌اند.

● اشتغال ناقص:

افراد دارای اشتغال ناقص شامل تمام شاغلانی است که در هفته مرجع، حاضر در سر کار یا غایب موقت از محل کار بوده و به دلایل اقتصادی نظیر رکود کاری، پیدا نکردن کار با ساعت کار بیش‌تر، قرار داشتن در فصل غیرکاری و ... کمتر از ۴۴ ساعت کار کرده، خواهان و آماده برای انجام کار اضافی در هفته مرجع بوده‌اند.

● مقدار اشتغال ناقص:

مجموع ساعت کار اضافی است که افراد دارای اشتغال ناقص زمانی تمایل به انجام آن تا سقف ۴۴ ساعت در هفته را دارند.

● نرخ مشارکت اقتصادی:

عبارت است از نسبت جمعیت فعال (شاغل و بیکار) ۱۰ ساله و بیش‌تر به جمعیت در سن کار ۱۰ ساله و بیش‌تر، ضرب در ۱۰۰.

$$۱۰۰ * \frac{\text{جمعیت فعال ۱۰ ساله و بیش‌تر (یا ۱۵ ساله و بیش‌تر)}}{\text{جمعیت ۱۰ ساله و بیش‌تر (یا ۱۵ ساله و بیش‌تر)}} = \text{نرخ مشارکت اقتصادی}$$

● **نرخ بیکاری:**

عبارت است از نسبت جمعیت بیکار به جمعیت فعال (شاغل و بیکار)، ضرب در ۱۰۰.

$$۱۰۰ * \frac{\text{جمعیت بیکار}}{\text{جمعیت فعال}} = \text{نرخ بیکاری}$$

● **سهم اشتغال ناقص:**

عبارت است از نسبت جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی به جمعیت شاغل، ضرب در ۱۰۰.

$$۱۰۰ * \frac{\text{جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی}}{\text{جمعیت شاغل}} = \text{سهم اشتغال ناقص}$$

● **نرخ اشتغال ناقص:**

عبارت است از نسبت جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی به جمعیت فعال، ضرب در ۱۰۰.

$$۱۰۰ * \frac{\text{جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی}}{\text{جمعیت فعال}} = \text{سهم اشتغال ناقص}$$

● **نرخ مقدار اشتغال ناقص:**

عبارت است از نسبت مقدار اشتغال ناقص زمانی به زمان بالقوه کار شاغلان (ساعت کار واقعی شاغلان در

تمامی مشاغل + مقدار اشتغال ناقص)، ضرب در ۱۰۰.

$$۱۰۰ * \frac{\text{مقدار اشتغال ناقص زمانی}}{\text{(ناقص اشتغال مقدار + مشاغل تمامی در شاغلان واقعی کار ساعت) شاغلان کار بالقوه زمان}} = \text{سهم اشتغال ناقص}$$

● **نسبت اشتغال:**

عبارت است از نسبت جمعیت شاغل ۱۰ ساله و بیشتر (یا ۱۵ ساله و بیشتر) به کل جمعیت ۱۰ ساله و

بیشتر (یا ۱۵ ساله و بیشتر)، ضرب در ۱۰۰.

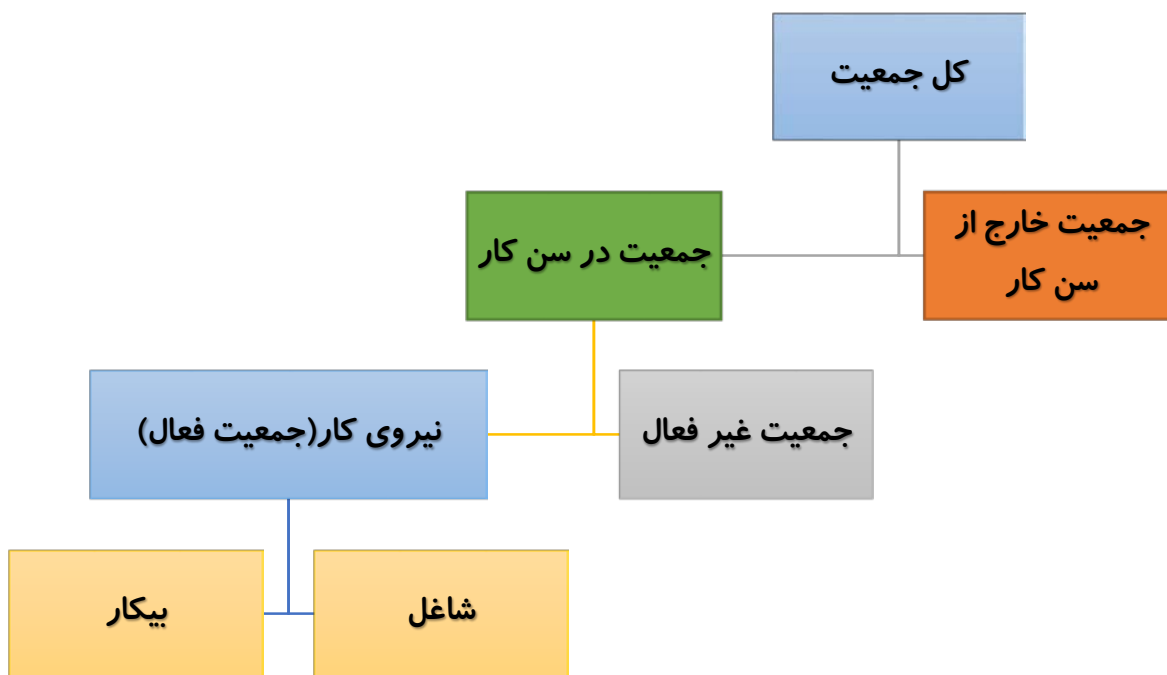
$$۱۰۰ * \frac{\text{جمعیت شاغل ۱۰ ساله و بیشتر (یا ۱۵ ساله و بیشتر)}}{\text{جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر (یا ۱۵ ساله و بیشتر)}} = \text{نسبت اشتغال}$$

• ضرورت معیار یک ساعت کار:

- ۱- سنجش علمی و شناخت دقیق وضعیت جاری شاخص های بازار کار.
- ۲- به کارگیری معیار پایه و مشترک در تولید شاخص های بازار کار برای مصارف اقتصاد کلان و برنامه ریزی.
- ۳- پوشش دادن به همه انواع اشتغال از جمله کار کوتاه مدت، کارهای موقتی، فصلی و انواع دیگر اشتغال.
- ۴- طبقه بندی متقابلاً منحصر به فرد و جامع از جمعیت در سن کار به سه دسته شاغل، بیکار، خارج از نیروی کار
- ۵- گرفتن پوشش اشتغال افرادی که ممکن است دانش آموز، خانه دار، بازنشسته باشند.
- ۶- برای گرفتن تمام نیروی کار و ورودی های کار از فعالیت های اشتغال به تولید (برای محاسبه تولید ملی).

در این طرح ما به دنبال سنجش مقدار کار انجام شده در طی سال هستیم، لذا واحد کار ما زمان (ساعت) می باشد.

طبقه بندی جمعیت از حیث وضعیت در بازار کار

نتایج

در جدول ۱ شاخص های عمده نیروی کار بر حسب جنس، نقاط شهری و روستایی در سال ۱۳۹۶ آمده است.

جدول ۱ - شاخص های عمده نیروی کار جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب جنس، نقاط شهری و روستایی در سال ۱۳۹۶

محل سکونت		کل								نقاط شهری		نقاط روستایی	
استان		کشور	تهران	کشور	تهران	کشور	تهران	کشور	تهران	کشور	تهران	کشور	تهران
جنس		مرد و زن	مرد و زن	مرد	مرد	زن	زن	مرد	مرد	زن	زن	مرد و زن	مرد و زن
نرخ مشارکت اقتصادی		۴۰/۳	۴۰/۴	۶۴/۵	۶۵/۴	۱۶	۱۵/۱	۳۹/۷	۴۰/۵	۴۲/۴	۳۹/۴		
نرخ بیکاری		۱۲/۱	۱۱	۱۰/۲	۸/۹	۱۹/۸	۲۰	۱۳/۴	۱۱	۸/۲	۱۰/۴		
نرخ بیکاری جمعیت ۱۵-۲۴ ساله		۲۸/۴	۲۵/۸	۲۴/۲	۲۱/۶	۴۳/۷	۴۲/۶	۳۱/۴	۲۵/۸	۲۰/۷	۲۲/۱		
نرخ بیکاری جمعیت ۱۵-۲۹ ساله		۲۵/۳	۲۱/۴	۲۰/۸	۱۷/۴	۴۱	۳۴/۴	۳۱/۹	۲۶/۱	۱۸/۶	۱۸/۱		
نسبت اشتغال		۳۵/۵	۳۶	۵۷/۹	۵۹/۶	۱۲/۸	۱۲	۳۴/۳	۳۶	۳۸/۹	۳۵/۳		
سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی		۱۰/۴	۵	۱۱/۶	۵/۴	۵/۱	۳/۲	۹/۳	۵	۱۳/۴	۵/۲		
سهم شاغلین با ساعات کار معمول بیش از ۴۹ ساعت		۳۸/۷	۵۰	۴۴	۵۵/۸	۱۴/۴	۲۱/۲	۴۰/۶	۴۹/۳	۳۳/۷	۶۲/۱		
سهم اشتغال در بخش	کشاورزی	۱۷/۶	۱/۱	۱۶/۸	۱/۲	۲۱/۳	۰/۶	۵/۴	۰/۵	۵۰	۱۰/۳		
	صنعت	۳۲	۳۳/۹	۳۳/۵	۳۶/۳	۲۵/۵	۲۲/۲	۳۴/۵	۳۳/۴	۲۵/۵	۴۲/۸		
	خدمات	۵۰/۴	۶۵	۴۹/۸	۶۲/۶	۵۳/۲	۷۷/۲	۶۰/۱	۶۶/۲	۲۴/۴	۴۶/۸		
سهم اشتغال در بخش	خصوصی	۸۴	۸۱	۸۵/۶	۸۲/۸	۷۶/۷	۷۱/۶	۸۰/۳	۸۰/۵	۹۳/۹	۸۸/۷		
	عمومی	۱۶	۱۹	۱۴/۴	۱۷/۲	۲۳/۳	۲۸/۴	۱۹/۷	۱۹/۵	۶/۱	۱۱/۳		

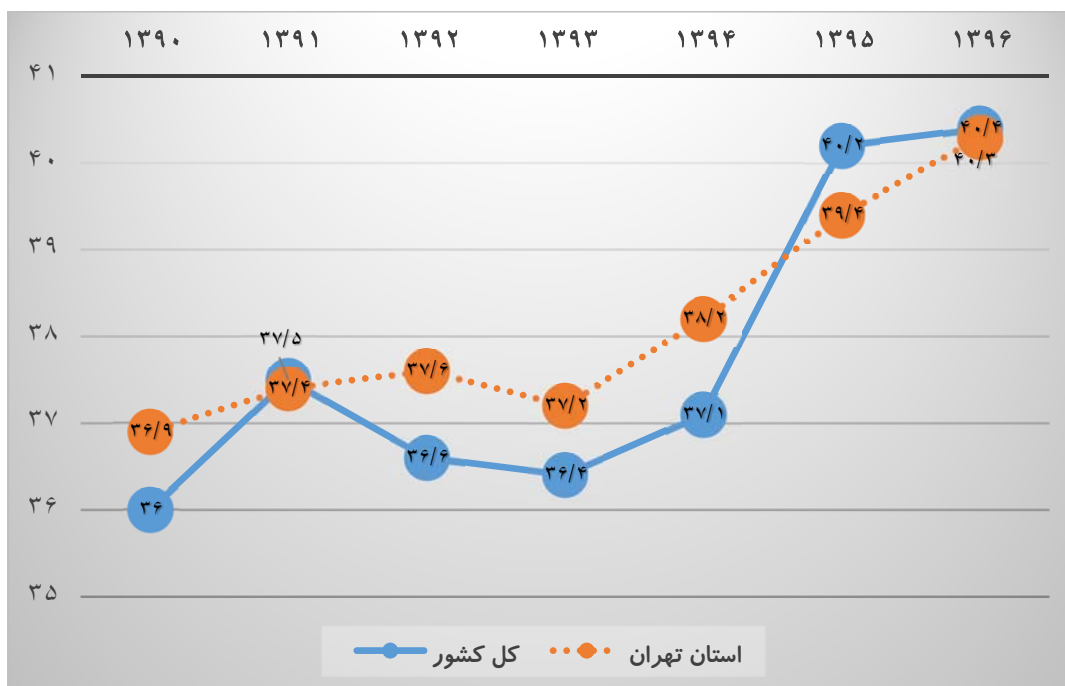
• نرخ مشارکت اقتصادی:

در سال ۱۳۹۶ نرخ مشارکت اقتصادی جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر استان تهران ۴۰/۴ درصد بوده، به عبارت دیگر از جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر استان تهران ۴۰/۴ درصد یا شاغل یا خواهان انجام کار بوده اند. در نتیجه از جمعیت ۱۱،۲۰۹،۵۷۰ نفری ۱۰ ساله و بیشتر استان تهران، جمعیتی معادل ۴،۵۳۰،۷۱۹ نفر را به خود اختصاص داده است. نرخ مشارکت نسبت به سال قبل ۰/۲ درصد رشد داشته است و ۸۱،۶۸۲ نفر به جمعیت فعال استان تهران افزوده شده است. در بین استانها خراسان شمالی با ۴۵/۳ درصد و سیستان و بلوچستان با ۳۰/۷ درصد بیشترین و کمترین نرخ مشارکت را در سال ۱۳۹۶ داشته اند. در تمامی سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ استان سیستان و بلوچستان کمترین نرخ مشارکت را داشته است. همچنین استان اردبیل در طی این سالها رتبه اول یا دوم را از نظر بیشترین نرخ مشارکت دارا بوده است.

نرخ مشارکت اقتصادی در بین مردان چندین برابر زنان بوده به طوری که در بین مردان ۶۵/۴ درصد و زنان ۱۵/۱ درصد بوده است. مقایسه روند نرخ مشارکت زنان از سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ حاکی از آن است که این نرخ از ۱۱ درصد در سال ۱۳۹۰ به ۱۵/۱ درصد در سال ۱۳۹۶ افزایش یافته است. با توجه به نرخ بیکاری بسیار زیادتر زنان در مقاسه با مردان، به خصوص نرخ بیکاری جوانان ۲۴-۱۰ ساله، یکی از دلایل پایین بودن نرخ مشارکت زنان سرخوردگی آنان از بازار کار در کنار سایر عوامل چون عوامل فرهنگی می باشد. همچنین بررسی نرخ مشارکت اقتصادی زنان در طی سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ نشان می دهد که این نرخ در بین زنان استان تهران از کشور (به جز سال ۱۳۹۵ با تفاوت جزئی) کمتر بوده است. در سال ۱۳۹۶ بالاترین نرخ مشارکت اقتصادی در بین زنان متعلق به استان خراسان شمالی (۲۴/۵) و کمترین متعلق به استان مرکزی (۸/۳) بوده است. برای مردان نیز استان کردستان (۷۱/۳) بیشترین و استان سیستان و بلوچستان (۴۹/۸) کمترین نرخ مشارکت را در سال ۱۳۹۶ در بین استانها داشته اند.

در سال ۱۳۹۶ نرخ مشارکت اقتصادی در نقاط شهری استان تهران (۴۰/۵) نسبت به نقاط روستایی (۳۹/۴) بیشتر بوده است. این روند در طی سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ ثابت نبوده بلکه در برخی سالها (۹۶-۹۵-۹۱) نرخ مشارکت اقتصادی نقاط شهری بیشتر بوده و در برخی سالها (۹۳-۹۰) برعکس برای نقاط روستایی بیشتر از شهری بوده و در دو سال ۹۴ و ۹۲ برابر بوده اند.

نمودار ۱ - نرخ مشارکت اقتصادی کل کشور و استان تهران در سالهای ۱۳۹۱ الی ۱۳۹۵

• نرخ بیکاری:

بررسی نرخ بیکاری نشان می دهد که ۱۱ درصد از جمعیت فعال استان تهران در سال ۱۳۹۶ بیکار بوده اند یعنی جمعیتی معادل ۴۹۶،۳۰۱ نفر. این نرخ نسبت به سال قبل از آن ۰/۶ درصد کاهش یافته است. تعداد شاغلین استان در سال ۱۳۹۶ نسبت به سال قبل ۱۰۳،۱۱۶ نفر افزایش یافته و تعداد بیکاران استان نیز ۲۱،۴۳۴ نفر کاهش یافته است، که نشانگر بهبود روند ایجاد شغل در استان نسبت به سال قبل بوده است (در سال ۹۵ تعداد شاغلین نسبت به سال قبل ۳۰،۸۹۴ نفر کاهش و تعداد بیکاران ۱۶۷،۲۸۴ نفر افزایش یافته بود). کاهش نرخ بیکاری بیش از افزایش نرخ مشارکت بوده که نشان دهنده ایجاد فرصت های شغلی جدید می باشد. در طی سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ همواره نرخ بیکاری استان تهران از کشور کمتر بوده است.

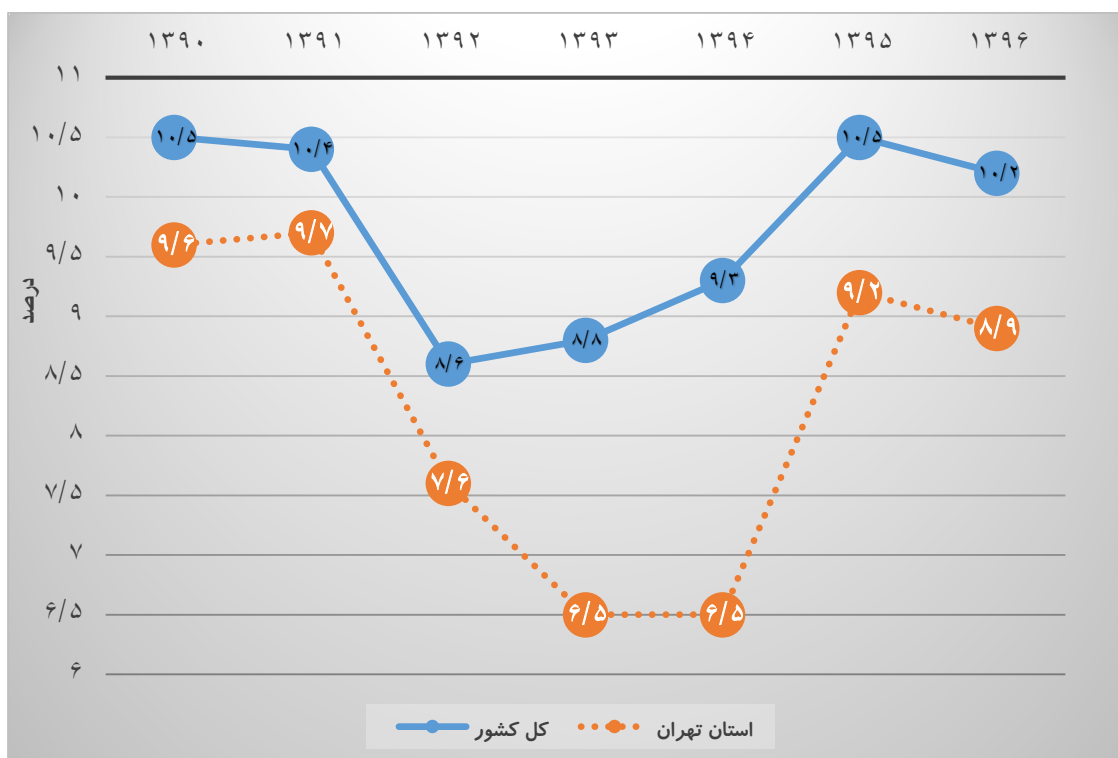
نرخ بیکاری در بین زنان به مراتب بیشتر از مردان بوده به طوری که نرخ بیکاری مردان ۸/۹ و زنان ۲۰ درصد بوده است. اما نکته قابل ذکر کاهش بیشتر نرخ بیکاری در بین زنان در مقایسه به مردان نسبت به سال گذشته است که نرخ بیکاری زنان ۲/۲ و مردان ۰/۳ درصد کاهش یافته است. در ضمن نرخ بیکاری زنان استان تهران از زنان

کشور بیشتر بوده (کشور ۱۹/۸ و استان تهران ۲۰) و برعکس نرخ بیکاری مردان استان تهران از مردان کشور کمتر بوده است (کشور ۱۰/۲ و استان تهران ۸/۹). در طی سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ نرخ بیکاری مردان استان تهران کمتر از کشور بوده اما در مورد نرخ بیکاری زنان کشور و استان تهران روند ثابتی مشاهده نمی شود.

نرخ بیکاری نقاط شهری در طی سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ همواره از نقاط روستایی بیشتر بوده است، به طوری که نرخ بیکاری شهری روستایی استان تهران در سال ۱۳۹۶ به ترتیب برابر با ۱۱ و ۱۰/۴ بوده است.

نرخ بیکاری کشور در سال ۱۳۹۶ نسبت به سال قبل کاهش ۰/۳ درصدی را تجربه کرده است. در بین استانها تنها ۷ استان شاهد رشد نرخ بیکاری نسبت به سال قبل بودند، به طوریکه استان آذربایجان غربی افزایش ۳/۳ درصدی و خوزستان ۲ درصدی نرخ بیکاری را داشته اند. همچنین استان اردبیل شاهد بیشترین کاهش نرخ بیکاری به میزان ۴/۹ درصد بوده است. دو استان کرمان و یزد نیز تغییری در نرخ بیکاری آنها رخ نداده است. ۱۹ استان نرخ بیکاری کمتر از کشور را تجربه کرده اند که استان تهران نیز در میان آنها است. استان تهران در بین استانها رتبه ۱۴ ام (از نرخ بیکاری کم به زیاد) را داشته به طوریکه استان مرکزی کمترین نرخ بیکاری (۷/۹) و کرمانشاه بیشترین نرخ (۲۱/۶) را تجربه کرده اند.

نمودار ۲ - نرخ بیکاری کل کشور و استان تهران در سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶

● اشتغال ناقص زمانی:

بررسی سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی استان تهران در سال ۱۳۹۶ نشان می دهد که ۵ درصد از جمعیت شاغل استان دارای اشتغال ناقص بوده اند که جمعیتی معادل ۲۰۱،۶۱۴ نفر را در برداشته است. از آنجایی که این نوع از اشتغال نیازهای شخص و خانواده را برآورده نمی کند و با کار شایسته نیز همخوانی ندارد، اگر جمعیت این شاغلین را نیز به بیکاران استان اضافه کنیم، نرخ بیکاری به ۱۵/۴ درصد می رسد. این شاخص در بین مردان بیشتر از زنان و در نقاط روستایی بیشتر از نقاط شهری بوده است. این روند در طی سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ وجود داشته است.

جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی در سال ۱۳۹۶ نسبت به سال گذشته از ۱۶۱،۱۴۴ نفر به ۲۰۱،۶۱۴ نفر افزایش یافته است که رشد ۲۵ درصدی را شامل می شود.

در سال ۱۳۹۶ شاغلین دارای اشتغال ناقص زمانی خواستار مقدار ۳،۸۷۲،۲۰۳ ساعت کار اضافی بوده اند که تا سقف ۴۴ ساعت در هفته کار کنند. به عبارت دیگر به صورت متوسط هر فرد شاغل دارای اشتغال ناقص زمانی تمایل به ۱۹/۲ ساعت کار اضافی است تا اشتغال او کامل گردد.

نرخ مقدار اشتغال ناقص در سال ۱۳۹۶ معادل ۱/۹ درصد بوده است که بیانگر آن است که ۱/۹ درصد از زمان بالقوه کار شاغلان (ساعت کار واقعی شاغلان در تمام مشاغل + مقدار اشتغال ناقص) را مقدار اشتغال ناقص تشکیل می دهد.

● ساعت کار واقعی شاغلان در تمام مشاغل:

در مجموع در سال ۱۳۹۶ در استان تهران شاغلین در کلیه مشاغل به طور متوسط ۲۰۰،۰۰۳،۲۴۸ ساعت در هفته کار کرده اند. به عبارت دیگر هر فرد شاغل در استان تهران در سال ۱۳۹۶ به طور متوسط ۴۹/۶ ساعت کار کرده است. اگر تعداد شاغلینی که اشتغال ناقص داشته اند و میزان ساعت کار آنها را لحاظ نکنیم، شاغلین استان تهران به طور متوسط ۵۱/۲ ساعت در هفته کار انجام داده اند.

مقایسه ساعت کار واقعی شاغلین در کلیه مشاغل استان تهران در سال ۱۳۹۶ نسبت به سال گذشته نشان می دهد که شاغلین استان به طور متوسط هر هفته ۲/۶ ساعت بیشتر کار کرده اند. در صورت عدم احتساب اشتغال ناقص، این افزایش ساعت کاری معادل ۳ ساعت در هفته خواهد بود.

همچنین مردان نسبت به زنان ساعت کار بیشتری داشته اند به طوری که شاغلین مرد به طور متوسط ۵۱/۴ ساعت و شاغلین زن به طور متوسط ۴۰/۳ ساعت در هفته در سال ۱۳۹۶ مشغول به کار بوده اند. در مناطق

روستایی نیز متوسط ساعات کار هفتگی بیشتر از مناطق شهری بوده و به ترتیب ۵۴ و ۴۹/۳ ساعت در هفته بوده است.

● سهم شاغلین با ساعات کار معمول بیش از ۵۰ ساعت:

۵۰ درصد شاغلین بررسی سهم شاغلین استان تهران معادل ۲۰،۱۸،۷۲۳ نفر به طور معمول بیش از ۴۹ ساعت در هفته کار می کنند در حالیکه این نسبت برای سال ۹۵ معادل ۴۸/۷ درصد بوده است که ۱/۳ درصد رشد داشته است. این شاخص در بین مردان نسبت به زنان و در نقاط روستایی نسبت به نقاط شهری بیشتر بوده است.

● اشتغال بخش های مختلف:

بررسی اشتغال در بخش های عمده اقتصادی استان تهران در سال ۱۳۹۶ نشان می دهد که بخش خدمات با ۶۵ درصد بیشترین سهم اشتغال را به خود اختصاص داده است. در مراتب بعدی بخش های صنعت با ۳۳/۹ درصد و کشاورزی با ۱/۱ درصد قرار دارند. سهم شاغلین در بخش خدمات استان نسبت به سال قبل ۰/۳ درصد کاهش و شاغلین بخش صنعت ۰/۴ درصد افزایش یافته است.

در مناطق شهری بیشترین اشتغال در بخش خدمات و سپس صنعت و کشاورزی به ترتیب ۶۶/۲ و ۳۳/۴ و ۰/۵ درصد بوده است. در مناطق روستایی سهم اشتغال در بخش خدمات خیلی کمتر و معادل ۴۶/۸ درصد بوده است. سهم اشتغال در بخشهای صنعت و کشاورزی نیز به ترتیب ۴۲/۸ و ۱۰/۳ درصد بوده است.

● نرخ بیکاری جوانان:

نرخ بیکاری جوانان ۱۵-۲۴ ساله استان تهران در سال ۱۳۹۶ حاکی از آن است که ۲۵/۸ درصد از جمعیت فعال این گروه سنی بیکار بوده اند. این نرخ نسبت به سال قبل ۲/۲ درصد کاهش یافته است که نشان می دهد که در بین جوانان وضعیت شغلی بهتر شده است. کاهش نرخ بیکاری در بین این جوانان بیشتر از کاهش نرخ بیکاری در بین جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر بوده است. در مجموع نرخ بیکاری در این گروه سنی بیشترین میزان را داراست. این شاخص در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی بیشتر بوده است.

نرخ بیکاری جوانان ۱۵-۲۹ ساله استان تهران نیز حکایت از آن دارد که ۲۱/۴ درصد از جمعیت فعال این گروه سنی بیکار بوده اند که در مقایسه با سال گذشته ۲/۲ درصد کاهش یافته است. این شاخص همانند جوانان ۱۵-۲۴ ساله در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به روستایی بیشتر بوده است و کاهش نرخ بیکاری در بین این جوانان بیشتر از جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر بوده است.

جدول ۲ - شاخص های عمده نیروی کار جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر استان تهران در طی سالهای ۹۶-۱۳۹۰

۱۳۹۰	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	
۱۱۰۰۳۹۴۸	۱۰۶۷۸۸۴۱	۱۰۷۵۰۳۷۵	۱۰۹۶۴۷۰۱	۱۱۶۱۲۹۸۸	۱۱۰۶۶۶۵۸	۱۱۲۰۹۵۷۰	جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر
۳۵۱۱۱۹۰	۳۵۳۶۶۸۴	۳۵۴۳۹۵۳	۳۶۵۴۵۲۷	۳۹۶۲۱۹۶	۳۹۳۱۳۰۲	۴۰۳۴۴۱۸	شاغل
۴۴۷۵۱۰	۴۶۴۳۴۹	۳۸۸۲۰۸	۳۳۱۴۸۱	۳۵۰۴۵۱	۵۱۷۷۳۵	۴۹۶۳۰۱	بیکار
۳۶	۳۷/۵	۳۶/۶	۳۶/۴	۳۷/۱	۴۰/۲	۴۰/۴	نرخ مشارکت اقتصادی
۱۱/۳	۱۱/۶	۹/۹	۸/۳	۸/۱	۱۱/۶	۱۱	نرخ بیکاری
۸۸/۷	۸۸/۴	۹۰/۱	۹۱/۷	۹۱/۹	۸۸/۴	۸۹	نرخ اشتغال
۴۲۴۸۶۸	۳۷۵۴۵۷	۳۹۰۵۴۷	۳۵۷۰۰۸	-	۳۶۴۷۵۱	۳۶۸۸۰۰	شاغل ۱۰-۲۴ ساله
۱۱۵۲۵۷	۱۳۹۵۱۴	۱۲۵۲۷۳	۸۰۶۶۰	-	۱۳۹۸۱۵	۱۲۶۴۱۶	بیکار ۱۰-۲۴ ساله
۳۴۷۷۶۷۳	۳۴۹۶۲۵۶	۳۴۹۵۱۱۴	۳۶۲۱۳۲۴	-	۳۸۸۶۲۵۰	۳۹۸۳۴۶۰	جمعیت شاغل ۱۰-۶۴ ساله
۲۱/۳	۲۷/۱	۲۴/۳	۱۸/۴	-	۲۷/۷	۲۵/۵	نرخ بیکاری جمعیت ۱۰-۲۴ ساله
۲۱/۶	۲۷/۲	۲۴/۶	۱۸/۶	۱۹	۲۷/۸	۲۵/۸	نرخ بیکاری جمعیت ۱۵-۲۴ ساله
۱۹/۶	۲۴/۸	۲۰/۳	۱۶/۳	۱۷/۳	۲۳/۶	۲۱/۴	نرخ بیکاری جمعیت ۱۵-۲۹ ساله
۳/۵	۲/۷	۴	۵/۲	-	۳/۶	۴/۴	نرخ جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی
۱/۴	۱	۱/۶	۱/۹	-	۱/۷	۱/۹	نرخ مقدار اشتغال ناقص زمانی
۴	۳	۴/۵	۵/۷	۴/۹	۴/۱	۵	سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی
-	۱۸۸۰۶۳۸	۲۹۱۰۲۱۲	۳۳۴۷۱۵۰		۳۱۴۷۰۴۴	۳۸۷۲۲۰۳	مقدار اشتغال ناقص زمانی
-	۱۰۶۱۱۸	۱۵۸۳۲۷	۲۰۸۲۶۲	-	۱۶۱۱۴۴	۲۰۱۶۱۴	جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی
۵۴/۳	۵۳/۴	۵۱/۸	۴۷/۹	۴۳/۶	۴۸/۷	۵۰	سهم شاغلین با ساعات کار معمول بیش از ۵۰ ساعت
-	۱۸۹۰۱۰۹	۱۸۳۷۳۰۳	۱۷۴۹۶۵۲	-	۱۹۱۶۵۰۷	۲۰۱۸۷۲۳	جمعیت شاغل دارای بیش از ۵۰ ساعت کار
-	۱۸۲۸۳۴۱۶۸	۱۷۵۰۹۷۱۷۷	۱۷۱۳۳۲۷۶۴	-	۱۸۴۷۸۳۰۷۱	۲۰۰,۰۰۳,۲۴۸	ساعت کار واقعی شاغلین در کلیه مشاغل
۳۱/۹	۳۳/۱	۳۳	۳۳/۳	۳۴/۱	۳۵/۵	۳۶	نسبت اشتغال
۱/۴	۱/۶	۱/۵	۱/۱	۱/۲	۱/۳	۱/۱	سهم کشاورزی
۳۵/۹	۳۳/۹	۳۷/۴	۳۷/۱	۳۵/۵	۳۳/۵	۳۳/۹	سهم صنعت
۶۲/۷	۶۴/۵	۶۱/۱	۶۱/۸	۶۳/۳	۶۵/۳	۶۵	سهم خدمات
۷۶/۷	۷۵/۲	۷۹/۱	۷۸/۱	۷۸/۶	۷۹/۷	۸۱	سهم خصوصی
۲۳/۳	۲۴/۸	۲۰/۹	۲۱/۹	۲۱/۴	۲۰/۳	۱۹	سهم عمومی

جدول ۳ - شاخص های عمده نیروی کار جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر مردان استان تهران در طی سالهای ۹۶-۱۳۹۰

۱۳۹۰	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	
۵۶۸۴۴۴۵	۵۳۶۷۷۵۸	۵۴۳۷۵۴۶	۵۵۴۲۲۶۶	۵۸۲۶۵۹۶	۵۵۸۶۶۰۰	۵۶۴۹۶۲۹	جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر
۳۰۵۱۰۳۷	۲۹۷۶۸۸۰	۳۱۰۱۶۰۰	۳۱۵۱۳۶۳	۳۳۹۱۱۴۸	۳۲۹۰۸۲۳	۳۳۶۴۵۷۳	شاغل
۳۲۴۸۸۲	۳۱۹۷۳۷	۲۵۵۴۳۶	۲۲۰۲۹۵	۲۳۴۵۵۷	۲۳۴۸۳۲	۳۲۸۹۳۸	بیکار
۵۹/۴	۶۱/۴	۶۱/۷	۶۰/۸	۶۲/۲	۶۴/۹	۶۵/۴	نرخ مشارکت اقتصادی
۹/۶	۹/۷	۷/۶	۶/۵	۶/۵	۹/۲	۸/۹	نرخ بیکاری
۹۰/۴	۹۰/۳	۹۲/۴	۹۳/۵	۹۳/۵	۹۰/۸	۹۱/۱	نرخ اشتغال
۳۷۱۸۳۱	۳۱۳۰۱۱	۳۴۳۲۳۱	۳۰۷۸۳۵	-	۳۰۸۹۸۳	۳۱۳۰۲۹	شاغل ۱۰-۲۴ ساله
۷۶۶۸۱	۹۰۴۸۴	۷۸۴۸۱	۴۸۵۳۱	-	۹۳۳۳۱	۸۵۰۰۴	بیکار ۱۰-۲۴ ساله
۳۰۱۷۸۱۹	۲۹۳۷۴۵۱	۳۰۵۷۶۰۷	۳۱۲۱۷۸۷	-	۳۲۴۷۱۸۱	۳۳۱۵۱۸۹	جمعیت شاغل ۱۰-۶۴ ساله
۱۷/۱	۲۲/۴	۱۸/۶	۱۳/۶	-	۲۳/۲	۲۱/۴	نرخ بیکاری جمعیت ۱۰-۲۴ ساله
۱۷/۴	۲۲/۵	۱۸/۹	۱۳/۸	۱۴/۹	۲۳/۲	۲۱/۶	نرخ بیکاری جمعیت ۱۵-۲۴ ساله
۱۶/۳	۲۱/۱	۱۴/۹	۱۲/۵	۱۳/۳	۱۸/۲	۱۷/۴	نرخ بیکاری جمعیت ۱۵-۲۹ ساله
۳/۹	۳	۴/۲	۵/۷	-	۳/۷	۴/۹	نرخ جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی
۱/۵	۱/۱	۱/۶	۱/۹	-	۱/۶	۱/۹	نرخ مقدار اشتغال ناقص زمانی
۴/۳	۳/۳	۴/۶	۶/۱	۵/۲	۴/۱	۵/۴	سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی
-	۱۷۹۵۹۶۹	۲۵۹۱۴۳۸	۳۰۰۴۶۰۴	-	۲۶۷۳۲۴۳	۳۳۹۹۳۴۷	مقدار اشتغال ناقص زمانی
-	۹۹۵۸۸	۱۴۲۱۳۵	۱۹۱۲۷۵	-	۱۳۵۲۲۷	۱۸۰۱۴۴	جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی
۵۸/۹	۵۸/۷	۵۶/۳	۵۲/۷	۴۹/۱	۵۴/۹	۵۵/۸	سهم شاغلین با ساعات کار معمول بیش از ۵۰ ساعت
-	۱۷۴۸۱۶۳	۱۷۴۷۵۸۴	۱۶۵۹۶۵۱	-	۱۸۰۷۵۲۸	۱۸۷۶۵۳۷	جمعیت شاغل دارای بیش از ۵۰ ساعت کار
-	۱۵۸۹۹۳۹۳۳	۱۵۸۵۰۸۸۵۳	۱۵۳۱۱۸۹۲۲	-	۱۶۱۸۱۲۳۴۱	۱۷۳۰۱۰۱۷۹	ساعت کار واقعی شاغلین در کلیه مشاغل
۵۳/۷	۵۵/۵	۵۷	۵۶/۹	۵۸/۲	۵۸/۹	۵۹/۶	نسبت اشتغال
۱/۶	۱/۹	۱/۶	۱/۲	۱/۳	۱/۳	۱/۲	سهم کشاورزی
۳۸/۲	۳۶/۸	۳۹/۸	۳۹/۳	۳۸/۱	۳۵/۷	۳۶/۳	سهم صنعت
۶۰/۳	۶۱/۳	۵۸/۶	۵۹/۴	۶۰/۶	۶۲/۹	۶۲/۶	سهم خدمات
۷۸/۶	۷۷/۷	۸۰/۹	۸۰/۳	۸۰/۵	۸۱/۶	۸۲/۸	سهم خصوصی
۲۱/۴	۲۲/۳	۱۹/۱	۱۹/۷	۱۹/۵	۱۸/۴	۱۷/۲	سهم عمومی

جدول ۴ - شاخص های عمده نیروی کار جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر زنان استان تهران در طی سالهای ۹۶-۱۳۹۰

۱۳۹۰	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	
۵۳۱۹۵۰۲	۵۳۱۱۰۸۲	۵۳۱۲۸۲۹	۵۴۲۲۴۳۵	۵۷۸۶۳۹۲	۵۴۸۰۰۵۸	۵۵۵۹۹۴۰	جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر
۴۶۰۱۵۳	۵۵۹۸۰۴	۴۴۲۳۵۳	۵۰۳۱۶۴	۵۷۱۰۴۸	۶۴۰۴۷۹	۶۶۹۸۴۵	شاغل
۱۲۲۶۲۸	۱۴۴۶۱۲	۱۳۲۷۷۲	۱۱۱۰۸۵	۱۱۵۸۹۳	۱۸۲۹۰۳	۱۶۷۳۶۲	بیکار
۱۱	۱۳/۳	۱۰/۸	۱۱/۳	۱۱/۹	۱۵	۱۵/۱	نرخ مشارکت اقتصادی
۲۱	۲۰/۵	۲۳/۱	۱۸/۱	۱۶/۹	۲۲/۲	۲۰	نرخ بیکاری
۷۹	۷۹/۵	۷۶/۹	۸۱/۹	۸۳/۱	۷۷/۸	۸۰	نرخ اشتغال
۵۳۰۳۷	۶۲۴۴۶	۴۷۳۱۶	۴۹۱۷۳	-	۵۵۷۶۷	۵۵۷۷۱	شاغل ۱۰-۲۴ ساله
۳۸۵۷۵	۴۹۰۳۰	۴۶۷۹۲	۳۲۱۲۸	-	۴۶۵۸۴	۴۱۴۱۱	بیکار ۱۰-۲۴ ساله
۴۵۹۸۵۳	۵۵۸۸۰۵	۴۳۷۵۰۷	۴۹۹۵۳۷	-	۶۳۹۰۶۸	۶۶۸۲۷۰	جمعیت شاغل ۱۰-۶۴ ساله
۴۲/۱	۴۴	۴۹/۷	۳۹/۵	-	۴۵/۵	۴۲/۶	نرخ بیکاری جمعیت ۱۰-۲۴ ساله
۴۲/۲	۴۴	۴۹/۷	۳۹/۷	۳۶/۵	۴۵/۹	۴۲/۶	نرخ بیکاری جمعیت ۱۵-۲۴ ساله
۳۵/۳	۳۸/۱	۴۳/۱	۳۱/۶	۳۳/۲	۴۰/۸	۳۴/۴	نرخ بیکاری جمعیت ۱۵-۲۹ ساله
۱/۳	۰/۹	۲/۸	۲/۸	-	۳/۱	۲/۶	نرخ جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی
۰/۹	۰/۴	۱/۹	۱/۸	-	۲	۱/۷	نرخ مقدار اشتغال ناقص زمانی
۱/۶	۱/۲	۳/۷	۳/۴	۳	۴	۳/۲	سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی
-	۸۴۶۶۹	۳۱۸۷۷۴	۳۴۲۵۴۵	-	۴۷۳۸۰۰	۴۷۲۸۵۶	مقدار اشتغال ناقص زمانی
-	۶۵۳۰	۱۶۱۹۲	۱۶۹۸۷	-	۲۵۹۱۷	۲۱۴۶۹	جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی
۲۴	۲۵/۴	۲۰/۳	۱۷/۹	۱۰/۸	۱۷	۲۱/۲	سهم شاغلین با ساعات کار معمول بیش از ۵۰ ساعت
-	۱۴۱۹۴۵	۸۹۷۱۹	۹۰۰۰۰	-	۱۰۸۹۷۸	۱۴۲۱۸۶	جمعیت شاغل دارای بیش از ۵۰ ساعت کار
-	۲۳۸۴۰۲۳۴	۱۶۵۸۸۳۲۴	۱۸۲۱۳۸۴ ۱	-	۲۲۹۷۰۷۳۰	۲۶۹۹۳۰۶۹	ساعت کار واقعی شاغلین در کلیه مشاغل
۸/۷	۱۰/۵	۸/۳	۹/۳	۹/۹	۱۱/۷	۱۲	نسبت اشتغال
۰/۲	۰/۱	۰/۷	۰/۴	۰/۴	۰/۹	۰/۶	سهم کشاورزی
۲۱/۱	۱۸/۴	۲۰/۲	۲۳/۴	۲۰/۴	۲۲	۲۲/۲	سهم صنعت
۷۸/۷	۸۱/۵	۷۹/۱	۷۶/۳	۷۹/۳	۷۷/۱	۷۷/۲	سهم خدمات
۶۳/۷	۶۲/۱	۶۶/۵	۶۴/۶	۶۷/۲	۷۰/۱	۷۱/۶	سهم خصوصی
۳۶/۳	۳۷/۹	۳۳/۵	۳۵/۴	۳۲/۸	۲۹/۹	۲۸/۴	سهم عمومی

جدول ۵ - شاخص های عمده نیروی کار جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر استانها در طی سالهای ۹۶-۱۳۹۰

سهم اشتغال در بخش			سهم شاغلین باساعات کار معمول بیش از ۵۰ ساعت	سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی	نرخ مقدار اشتغال ناقص زمانی	نرخ بیکاری جمعیت ۱۵-۲۹ ساله	نرخ بیکاری جمعیت ۱۵-۲۴ ساله	نرخ بیکاری	نرخ مشارکت اقتصادی	
خدمات	صنعت	کشاورزی								
۵۰/۴	۳۲	۱۷/۶	۳۸/۷	۱۰/۴	۴/۲	۲۵/۳	۲۸/۴	۱۲/۱	۴۰/۳	کل کشور
۴۰/۸	۳۹/۴	۱۹/۷	۴۲/۹	۸	۳/۵	۲۴/۹	۲۷/۳	۱۰/۷	۴۲/۱	آذربایجان شرقی
۴۵	۲۴/۲	۳۰/۸	۳۵/۲	۸/۷	۴/۱	۲۶/۸	۲۶/۶	۱۴/۳	۴۲/۷	آذربایجان غربی
۴۱/۵	۲۴/۶	۳۳/۹	۴۷/۳	۹	۳/۶	۲۳/۸	۲۵/۸	۱۰/۴	۴۴/۵	اردبیل
۴۵/۹	۴۳/۸	۱۰/۲	۲۷/۴	۱۶	۷/۳	۲۷/۴	۳۱/۲	۱۴/۴	۴۱/۴	اصفهان
۵۳/۷	۴۳/۷	۲/۶	۵۳/۳	۳/۷	۱/۴	۲۴/۷	۲۶/۷	۱۴	۳۷/۷	البرز
۴۹	۲۷/۵	۲۳/۵	۲۶/۸	۱۸/۲	۷/۲	۳۳	۳۷	۱۱/۵	۳۵/۱	ایلام
۶۰	۲۷/۶	۱۲/۵	۴۱/۷	۶/۸	۲/۴	۲۴/۶	۲۸/۲	۱۱	۳۷/۷	بوشهر
۶۵	۳۳/۹	۱/۱	۵۰	۵	۱/۹	۲۱/۴	۲۵/۸	۱۱	۴۰/۴	تهران
۴۳/۷	۳۹/۱	۱۷/۲	۳۶	۱۱/۸	۴/۱	۳۹/۵	۴۳/۷	۲۰/۸	۳۹/۷	چهارمحال وبختیاری
۴۰/۹	۲۸/۱	۳۰/۹	۲۳	۱۴/۴	۴/۷	۲۹/۴	۳۱	۱۱/۵	۴۰/۷	خراسان جنوبی
۴۷/۸	۳۱/۱	۲۱/۱	۳۴/۲	۱۴/۹	۶/۲	۲۱/۸	۲۴	۱۱/۴	۴۴/۱	خراسان رضوی
۳۷	۲۵/۳	۳۷/۷	۲۷/۴	۱۷/۳	۷/۹	۲۰/۴	۲۱/۳	۹/۷	۴۵/۳	خراسان شمالی
۵۱/۸	۲۸/۱	۲۰/۱	۳۸/۷	۱۲/۳	۴/۶	۲۹/۳	۳۲/۴	۱۴/۷	۳۹/۳	خوزستان
۳۴/۳	۳۱/۹	۳۳/۸	۴۲/۴	۷/۱	۳/۲	۲۲/۳	۲۱/۳	۱۰/۴	۴۱/۵	زنجان
۴۹/۵	۳۳/۵	۱۶/۱	۳۱/۹	۱۰/۵	۴/۲	۱۸/۴	۱۹/۴	۷/۹	۳۹/۴	سمنان
۵۲/۲	۳۲/۱	۱۵/۸	۲۹/۶	۹/۶	۳/۷	۲۵/۸	۲۹/۹	۱۲/۲	۳۰/۷	سیستان و بلوچستان
۵۰/۹	۲۹/۵	۱۹/۶	۳۵/۸	۱۳/۵	۴/۹	۲۳	۲۷	۱۰/۸	۴۰/۵	فارس
۴۴	۳۷/۸	۱۸/۲	۳۳/۲	۱۴	۵/۸	۲۱/۶	۲۲/۹	۱۰/۷	۳۹/۲	قزوین
۵۴/۲	۴۱/۴	۴/۲	۳۹/۹	۱۳/۱	۵/۲	۲۰/۲	۲۴/۸	۱۰/۹	۳۶	قم
۵۰/۵	۲۴/۴	۲۵/۱	۳۸/۷	۱۰/۹	۴/۶	۳۱/۵	۳۶	۱۳/۷	۴۲/۶	کردستان
۳۹	۲۷/۱	۳۳/۸	۱۸/۶	۶/۳	۲/۳	۲۹	۳۷/۴	۱۱/۵	۳۹/۲	کرمان
۵۰	۲۱/۶	۲۸/۵	۳۳/۶	۱۶/۴	۷	۳۷/۴	۴۲/۱	۲۱/۶	۴۱/۵	کرمانشاه
۵۱	۲۶/۱	۲۲/۹	۳۱/۱	۱۲/۷	۴/۷	۳۱/۶	۲۵/۴	۱۲/۸	۳۷/۱	کهگیلویه و بویراحمد
۴۵/۹	۲۶	۲۸/۲	۳۹/۵	۱۷/۲	۶/۴	۲۷/۴	۳۱/۳	۱۲/۳	۳۸/۲	گلستان
۴۸/۹	۲۳/۶	۲۷/۲	۴۳/۲	۱۰/۴	۴/۷	۲۹	۲۹/۷	۱۰/۷	۴۲/۷	گیلان
۴۶/۷	۲۹/۵	۲۳/۸	۲۱/۴	۱۷	۶/۸	۲۸/۵	۳۲/۳	۱۲/۵	۳۵/۵	لرستان
۵۲/۲	۲۸/۵	۱۹/۳	۵۰/۹	۹/۳	۳/۳	۲۸/۶	۳۰/۹	۱۰	۴۱/۴	مازندران
۴۳/۴	۴۰/۴	۱۶/۲	۴۲/۸	۹/۴	۳/۸	۲۰/۱	۲۴/۹	۷/۹	۳۵/۶	مرکزی
۵۰/۳	۳۰/۴	۱۹/۴	۳۸	۶/۴	۲/۹	۱۹/۶	۲۴/۱	۹	۳۹	هرمزگان
۴۴/۵	۲۶/۴	۲۹/۱	۳۹/۴	۹/۲	۵	۲۱/۷	۲۱/۴	۱۰/۷	۴۱/۱	همدان
۴۴/۹	۴۶/۶	۸/۴	۲۵/۱	۱۰/۴	۴/۱	۲۶/۴	۳۰/۷	۱۲/۸	۴۲/۲	یزد

[illegible]

وضعیت نیروی کار استان تهران
سال ۱۳۹۵

جمعیت در سن کار: جمعیت بالای ده سال استان

وضعیت نیروی کار استان تهران
جمعیت استان تهران ۱۳,۲۶۷,۶۳۷

جمعیت در سن کار ۸۳٪ از کل جمعیت ۱۱,۰۶۶,۶۵۸

جمعیت خارج از سن کار ۱۷٪ از کل جمعیت ۵,۵۸۶,۶۰۰

جمعیت فعال ۴۰٪ از جمعیت در سن کار ۴,۴۹۰,۰۳۷

جمعیت غیر فعال ۵۹٪ از جمعیت در سن کار ۶,۶۱۷,۶۲۱

دارای درآمد بدون کار ۱۲٪ از کل جمعیت ۱,۲۷۰,۰۰۰

خانه دار ۱۲٪ از کل جمعیت ۱,۲۷۰,۰۰۰

محصل ۱۲٪ از کل جمعیت ۱,۲۷۰,۰۰۰

نرخ بیکاری جوانان: ۲۷٪ (۲۰۱۵) نسبت به سال قبل ۲۳٪ (۲۰۱۴) نسبت به سال قبل

نرخ بیکاری در سالهای ۹۱ تا ۹۵: ۱۱٪، ۹٪، ۸٪، ۸٪، ۱۱٪

نرخ بیکاری عبارت است از: نسبت جمعیت بیکار به جمعیت فعال ضرب در ۱۰۰

بخش خصوصی: ۷۹٪، بخش دولتی: ۲۰٪، بخش عمومی: ۱٪

صنعت: ۳۳٪، خدمات: ۵۵٪، کشاورزی: ۱۲٪

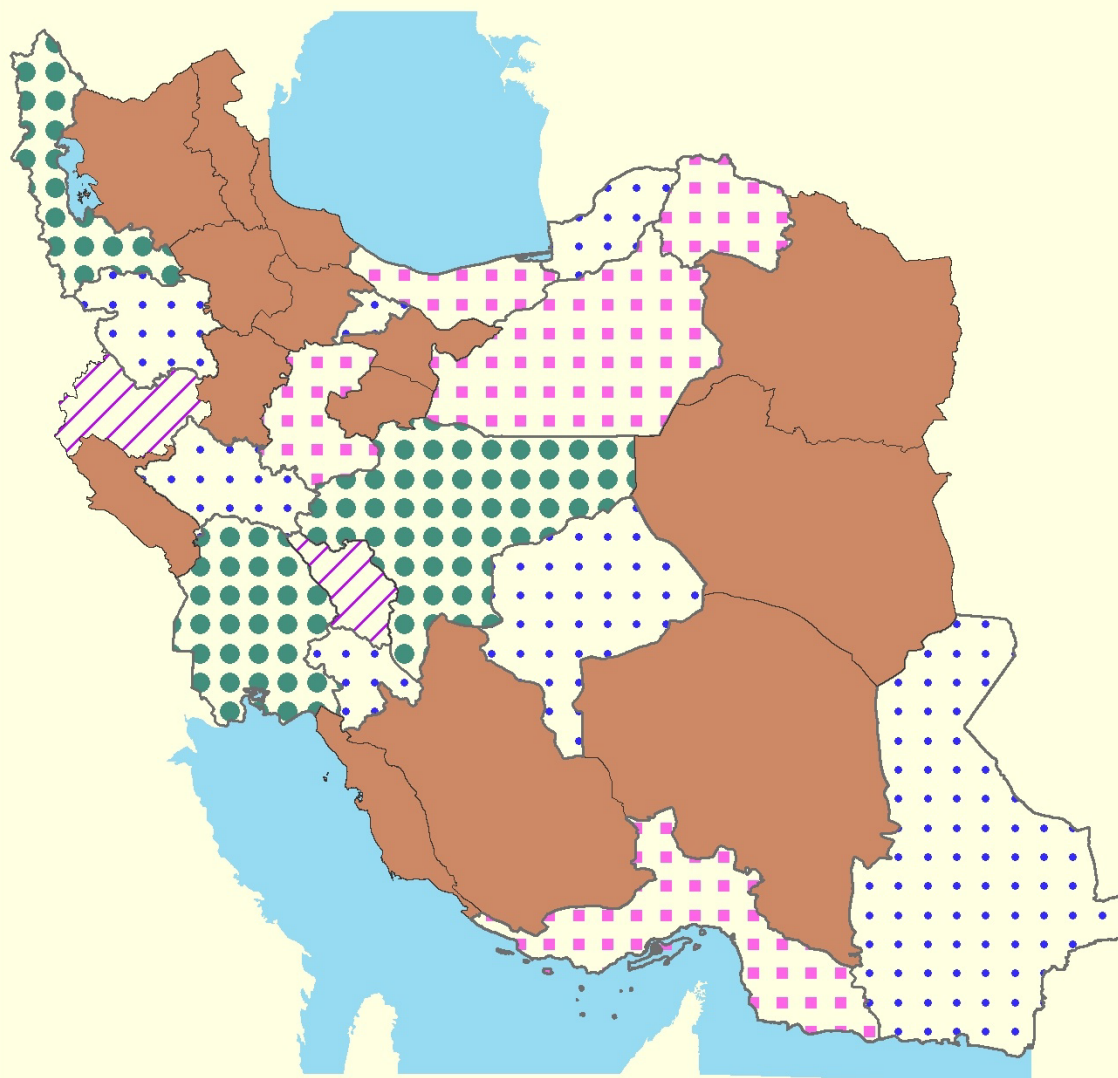
درصد رشد: ۳/۵٪ نسبت به سال قبل، ۳/۱٪ نسبت به سال قبل

نرخ اشتغال: ۸۸٪ از جمعیت فعال (۳,۸۳۱,۶۴۰)

نرخ مشارکت اقتصادی: ۴۰٪ از جمعیت در سن کار

سازمان برنامه و بودجه استان تهران معاونت آمار و اطلاعات گروه حساب های منطقه ای و محاسبات قیمت تهیه و تنظیم: حمید رضا انصاری

نقشه نرخ بیکاری استانها در سال ۱۳۹۶

نرخ بیکاری

